

Zgodnie z art. 50 ust. 5 ustawy o pomocy społecznej, to ośrodek pomocy społecznej, przyznając usługi opiekuńcze, ustala ich zakres, okres i miejsce świadczenia. W świetle tej regulacji prawnej nie jest zatem właściwe rozpatrywanie wniosku o przyznanie usług opiekuńczych jedynie przez pryzmat czynności, które enumeratywnie wymienia wnioskodawca. W takich sprawach konieczne jest bowiem ustalenie, czy wnioskodawca potrzebuje pomocy przy dokonywaniu czynności, o których mowa w art. 50 ust. 3 ustawy, a więc pomocy w zaspokajaniu codziennych potrzeb życiowych, opieki higienicznej, zaleconej przez lekarza pielęgnacji, względnie zapewnienia kontaktów z otoczeniem. Tak wynika z wyroku WSA w Olsztynie z 24 stycznia 2017 r. sygn. II SA/Ol 1405/16.

Sąd uchylając decyzję odmowie przyznania skarżącej świadczenia z pomocy społecznej w formie usług opiekuńczych wskazał, że już we wniosku o przyznanie usług opiekuńczych skarżąca podała, że jest osobą schorowaną po licznych cyklach chemioterapii, radioterapii, a także operacjach chirurgicznych. Wskazała, że proste czynności sprawiają jej dużą trudność, bardzo szybko się męczy, ma zawroty głowy, choruje na zespół Maniere'a, ma wymioty, a każdy wysiłek powoduje nasilenie duszności. Ponadto w związku z rakiem piersi ma również duży obrzęk ręki, co utrudnia wykonywanie nawet najprostszych czynności, w tym higienicznych. Z załączonej do wniosku dokumentacji medycznej wynika, że u skarżącej zdiagnozowano raka piersi oraz rozedmę płuc, a z zaświadczenia lekarskiego, że ze względu na stan zdrowia potrzebuje pomocy drugiej osoby. Konieczność korzystania przez skarżącą z systemu środowiskowego wsparcia w samodzielnej egzystencji, przez co rozumie się m.in. korzystanie z usług opiekuńczych, wynika także ze znajdującego się w aktach sprawy orzeczenia o niepełnosprawności. W świetle tych dokumentów za niezrozumiałe uznać należy wywody Kolegium, zawarte w odpowiedzi na skargę, jakoby dopiero na etapie skargi skarżąca przedstawiła dokumenty, które mogą wskazywać na pogorszenie się jej stanu zdrowia, a przy tym wskazywać na konieczność pomocy w zakresie innej aniżeli określony dotychczas przez stronę tj. pomoc w zakresie także usług higienicznych. Sąd ponownie podkreślił, że to organ administracji publicznej określa zakres usług opiekuńczych. Wydanie rozstrzygnięcia w tej kwestii musi zostać jednak poprzedzone wszechstronnym i wyczerpującym ustaleniem stanu faktycznego sprawy.

Wyrok jest nieprawomocny

Źródło: [CBOSA](#)